

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

DONKERSLAG

Absurdistische komedie
in drie bedrijven

door

IRIS KOFFIJBERG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DONKERSLAG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **IRIS KOFFIJBERG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Caroline de Winter – vaste regisseur en schrijver van het toneelgezelschap, over het paard getild, vindt zichzelf geweldig en met meer ambities dan ze kwijt kan bij het amateurgezelschap. Arrogant, bot en geen idee hoe ze overkomt op anderen.

Albert(a) ter Horst – inspecteur bij de politie, rustige bedaarde man/vrouw, die goed kan luisteren, maar weinig prijs geeft (deze rol kan gedubbeld worden met Caroline de Winter).

Harry Kwast – brigadier bij de politie, ondersteunt de inspecteur/klankbord van de inspecteur (kan zowel door een vrouw als een man worden gespeeld).

Walter van de Heuvel – gevoelige man, enige mannelijke amateurspeler in het gezelschap, kan daardoor veel maken als het gaat over overdrijvend spelen en schmieren. Is al jaren verliefd op Caroline. – speelt Josef in het toneelstuk

Ellen de Wit – ster en vaste hoofdrolspeelster van het gezelschap, heeft al meer dan 20 jaar ervaring, heeft dit jaar voor het eerst niet de hoofdrol gekregen. De reden dat ze niet de hoofdrol heeft gekregen, is omdat ze al jaren geen moeite meer doet, omdat ze zichzelf zo goed vindt. Zelf ziet ze dat natuurlijk niet zo. – speelt Henrietta in het toneelstuk

Monique Scholten – aspirant ster van het amateurgezelschap, ziet zichzelf als opvolgster van Ellen. Zij is de schaduw van Ellen, kijkt tegen haar op en kan niet wachten om haar plaats in te nemen. Haar aspiraties lopen niet gelijk met haar talent. – speelt Annabel in het toneelstuk

Suzanne de Boer – assistente van de regisseuse, speelt ook mee en verzorgt de productie, wordt door de regisseuse gebruikt als voetveeg. Zij wil graag vanaf volgend jaar het amateurgezelschap regisseren en ook graag de stukken schrijven. Is verliefd op Walter. – speelt Elizabeth in het toneelstuk

Karlijn Nijland – doet voor het eerste jaar mee als speelster, heeft duidelijk aanleg, maar is vrij onzeker en krijgt van niemand enige vorm van steun – speelt Theodora in het toneelstuk

Anneke Bentink – heeft dit jaar voor het eerst de hoofdrol gekregen. Ze doet haar best, maar het is duidelijk te hoog gegrepen voor haar. Niettemin zal ze alles op alles zetten om dit jaar te schitteren. – speelt Martha in het toneelstuk

Hans Jansma – de 1e technicus.

Bert Jansma – het broertje van Hans, 2e technicus (beide technici zijn nuchtere, recht door zee mannen).

Thijs/Tina – degene met bardienst in het dorpshuis (figurant, 2 zinnen).

DECOR:

Het decor bestaat uit een zitkamer opstelling:

Een grote bank in het midden (waar iemand achter kan liggen, zonder dat je het ziet), rechts daarvan een grote makkelijke stoel. Aan de rechter zijkant staat een klein drankkastje met daarop een paar glazen en een paar karaffen met inhoud. Er staan ook flessen in het kastje. Een achterwand die de achterzijde van de huiskamer met de tuin verbindt, met 2 openslaande deuren. Spelers moeten makkelijk van het toneel naar de zaal kunnen lopen, dus trappetjes vanaf het toneel naar de zaal.

Voor het toneel staat de stoel van de regisseuse plus wat extra stoelen voor de spelers. Ook staat daar een karretje of tafel met koffie en theekannen, kopjes en dergelijke.

DONKERSLAG

Een toneelstuk over de uit de hand gelopen repetities van een amateurgroep.

Verloop:

1e helft – eerste 2 bedrijven: we volgen de repetities en de onderlinge verhoudingen van het toneelgezelschap.

2e helft – laatste bedrijf: de regisseuse wordt dood aangetroffen. De politie wordt erbij gehaald om de moord op te lossen.

Er is een duidelijke stijlbreuk tussen het eerste/tweede en het derde bedrijf. Van een komedie gaat het over naar een whodunit. Ook wordt er in het derde bedrijf door de vierde wand gespeeld. Om de verrassing voor het publiek te behouden, is het wenselijk om in aankondigingen en programmaboekjes geen melding te doen van de moord en de rollen van politie en barman/vrouw niet te vermelden.

Scène 1

(Gordijn gaat open.

Links op de bank zit Karlijn, Anneke staat met haar rug naar Karlijn toe bij de drankkast, zodat Karlijn niet kan zien wat ze doet, maar het publiek wel.

Walter ligt onzichtbaar achter de bank.

Suzanne ligt onzichtbaar achter de tuindeuren.

Caroline, de regisseuse zit voor het toneel (in het publiek), daar staat ook een karretje met koffie en thee.

Monique en Ellen staan gezamenlijk rechts in de coulissen (onzichtbaar).

Bert en Hans zitten links (onzichtbaar) bij de techniek.

Anneke en Karlijn spelen hier Martha en Theodora.)

ANNEKE: *(tekst wordt gezegd terwijl ze twee drankjes klaar maakt, waarvan er in 1 duidelijk voor het publiek vergif wordt gedaan)*
Lieve Theodora, ik ben blij dat je zo openhartig bent geweest. Ik begrijp je standpunt helemaal. Ik stel voor dat we de zaak verder doorspreken bij een drankje.

KARLIJN: Als je maar niet denkt, dat je mij uit mijn erfdeel kan praten.

ANNEKE: *(loopt met de glazen naar Karlijn)* Lieve Theodora, dat denk ik helemaal niet. Juist niet! Ik zie jou juist als bijzonder vasthoudend.

KARLIJN: Als je dat maar weet.

ANNEKE: *(geeft Karlijn het glas met gif)* Laten we proosten op een goede uitkomst.

ANNEKE en KARLIJN: Proost! *(nemen allebei een slok)*

(Karlijn grijpt direct na de slok naar haar keel en valt meteen dood neer.)

ANNEKE: *(speelt deze scène nogal houterig en doet de hele monoloog naar het publiek)* Dacht je nou echt dat je had kunnen winnen? Dat je mij de baas had kunnen zijn. Dat ik naar je had geluisterd? Dat je mij om je kleine vette vingers had kunnen winden? Dat ik had toegegeven? Ik?! Ik die al die jaren voor moeder heeft gezorgd? Die haar leven aan zich voorbij heeft zien gaan? Die gezien heeft hoe jullie uitvlogen en mij met de lasten lieten zitten. Die altijd jullie excuses moest aanhoren waarom

jullie niet een deel van de zorg op jullie konden nemen. Die overal jarenlang alleen voor heeft gestaan?

Maar nu moeder dood is, nu zijn jullie er opeens wel, met jullie krokodillentranen. Nu het om de erfenis gaat, zijn jullie er wel. Nu vinden jullie dat er eerlijk verdeeld moet worden. Jullie zijn te laat! Er wordt hier niks eerlijk verdeeld. Ik heb hier alles voor opgeofferd en alles is voor mij! Alleen voor mij!

En iedereen die mij in de weg staat, zal daarvoor boeten mijn lieve Theodora, mijn lieve zusje.

Scène 2

CAROLINE: *(onderbreekt Anneke vanuit de zaal, staat direct op en loopt al pratend het toneel op)* Ja Anneke, stop maar. Hou maar op. Wat denk je dat je aan het doen bent?

ANNEKE: Nou, ik...

CAROLINE: Dit is echt drie keer niks. Ik wil veel meer overtuiging zien in deze monoloog. Veel meer emotie. Dit is tenslotte dé bekentenis. Dit is waar het stuk om draait. Dit is de essentie en die zie ik bij jouw spel niet naar voren komen. Dus ik wil het veel intenser hebben, meer focus.

ANNEKE: Oké....

CAROLINE: En het eerst deel van de tekst moet je wel op Karlijn richten en niet op het publiek natuurlijk. Veel meer: *(gaat het zelf voordoen, toneeltoon)* “Dacht je nou echt dat je had kunnen winnen? Dat je mij de baas had kunnen zijn?” *(dan weer als regisseur)* En dat je pas bij de tekst “Die al die jaren voor moeder heeft gezorgd” naar voren kijkt, naar het publiek toe.

ANNEKE: Vorige week zei je dat ik de hele monoloog naar het publiek moest doen.

CAROLINE: Zei ik dat? Ik bedoelde dus vanaf “Die al die jaren voor moeder heeft gezorgd”. Kun je het nog een keer vanaf het begin doen maar dan met meer overtuiging, meer emotie en het eerste deel op Karlijn en dan pas naar het publiek?

KARLIJN: Moet ik opnieuw sterven?

CAROLINE: Nee, dat hoeft niet.

KARLIJN: Moet ik hier dan wel dood blijven liggen?

CAROLINE: Nou....

(wordt onderbroken)

WALTER: *(van achter de bank)* Moet ik hier ook nog steeds dood liggen?

SUZANNE: *(van achter de tuindeuren hoofd verschijnt even)* Ik lig hier ook nog steeds dood...

MONIQUE: *(verschijnt vanuit de coulissen)* Gaan we deze scène nou weer opnieuw doen? Moeten wij dan nog steeds in de coulissen blijven staan?

ELLEN: Kunnen wij anders niet even gaan roken.

CAROLINE: Nee, ik wil even door.

(Wordt onderbroken door gehamer en geboor van achter het toneel. Iedereen herhaalt door elkaar heen zijn / haar vragen aan de regisseuse.)

(Caroline schreeuwt boven het lawaai uit) Hans! Kan je even kappen met die kutherrie! Alles en iedereen valt stil!

HANS: *(komt op van achteren)* Wat?

CAROLINE: Of je kan kappen met die kutherrie...

(Ellen en Monique maken stiekem van de gelegenheid gebruik om weg te glippen om te gaan roken.)

HANS: Ik dacht dat jij het decor af wilde hebben?

CAROLINE: Dat hoeft toch niet nu?

HANS: En wanneer moet het dan? Ik moet ook gewoon werken hoor.

CAROLINE: Dat weet ik niet, maar niet nu.

(Hans gaat zachtjes mopperend af.)

Kunnen we weer beginnen? Waar zijn Ellen en Monique?

SUZANNE: Die zijn roken.

CAROLINE: Echt waar?! Het moet verdorie niet gekker worden.

ANNEKE: We kunnen toch ook wel zonder hen de scène doornemen?

CAROLINE: Nee, blijkbaar is het pauze. Dan houden we ook pauze.

(Alle spelers komen van hun plek om koffie en thee te gaan pakken. Koffie staat voor het toneel op een tafeltje of karretje.)

SUZANNE: *(tegen Walter)* Jij, een kopje koffie?

WALTER: Graag. *(Suzanne schenkt Walter koffie in.)*

CAROLINE: *(roept naar de techniek)* Hans! Je kunt weer lawaai maken!

HANS: *(vanachter de coulissen)* Ik heb wel zin in koffie en volgens mij is het pauze. *(tegen Bert)* Jij ook koffie? *(loopt op, pakt koffie en loopt weer terug)*

BERT: Ja graag.

(Hans gaat koffie pakken voor 2 personen en loopt met de koffie weer af.)

SUZANNE: *(tegen Caroline)* Zullen wij anders mijn aantekeningen doornemen?

CAROLINE: Ik wil eerst thee.

SUZANNE: *(pakt de theekan, schudt, blijkt leeg)* Oh die is leeg, ik ga wel even voor je halen.

CAROLINE: Dat kan er ook nog wel bij. *(Anneke wil aflopen, Caroline tegen Anneke)* Waar ga jij naartoe?

ANNEKE: Naar de wc.

CAROLINE: Niet te lang wegblijven hè, want we beginnen zo weer met jou.

(Anneke loopt af.)

WALTER: *(tegen Caroline)* Even over die laatste scène die ik heb met Anneke. Het leek mij wel mooi dat ik een korte monoloog hou voor ik sterf, hoe ik heb geworsteld met mijn schuldgevoel tegenover mijn moeder en tegenover Martha. Dan krijgt mijn karakter wat meer diepgang en dan worden de daden van Martha wat minder zwart/wit.

CAROLINE: Heb je nu kritiek op het stuk dat ik voor jullie heb geschreven?

WALTER: Nee, het is gewoon een suggestie.

KARLIJN: Ik vind het best een goede suggestie.

CAROLINE: *(negeert Karlijn, blijft kijken naar Walter)* Vind je het stuk niet duidelijk genoeg? Vind je je rol niet groot genoeg?

WALTER: Nee, eh nee, dat is *(het niet)*

CAROLINE: *(onderbreekt Walter)* Nou dan. Ik ben de schrijver en de regisseur van het stuk en het blijft zoals het is. *(om zich heen kijkend)* Waar blijft die thee? Suzanne! Waar is de thee? We moeten zo weer door!

KARLIJN: Heb je nog feedback voor mij?

CAROLINE: Nou, je bent nog lang niet op het niveau van de anderen. Maar dat verwacht ik ook niet van je hoor! Je bent tenslotte nog maar net begonnen.

KARLIJN: Oh.

(Suzanne komt op met 1 kop thee.)

CAROLINE: Hè, hè, daar is de thee.

(Anneke komt weer op.)

ANNEKE: Oh lekker, ik lust ook wel een kopje thee.

(Suzanne staat op het punt om weer naar de keuken te lopen. Monique en Ellen komen op, willen koffie pakken.)

CAROLINE: Nee, geen koffie of thee meer, we gaan weer beginnen. De pauze is over, want de dames zijn terug van hun rookpauze. *(tegen Monique en Ellen)* Ik wil na de scène met Anneke direct door met jullie scène. Dus gaan jullie maar vast klaar staan in de coulissen. Walter en Suzanne hoeven niet dood op het toneel te liggen. Karlijn, wil jij wel dood gaan liggen, want we pakken het op vanaf het moment dat jij dood bent. *(tegen Anneke)* Actie!

ANNEKE: *(tegen Karlijn)* Dacht je nou echt dat je van mij had kunnen winnen? Dat je de baas over mij kan spelen?

CAROLINE: Stop! Dat is niet de exacte tekst. Nog een keer opnieuw en dan graag met de exacte tekst.

ANNEKE: Wat is de exacte tekst?

SUZANNE: *(leest voor)* Dacht je nou echt dat je kon winnen. Dat je mij de baas zou zijn?

ANNEKE: Dat zei ik toch?

CAROLINE: Nee, je zei 'de baas over mij kon spelen' en het is 'dat je mij de baas zou zijn'. Nog een keer vanaf het begin.

ANNEKE: Dacht je nou echt dat je kon winnen? Dat je mij de baas zou zijn?

(Karlijn beweegt een beetje.)

CAROLINE: Stop! *(gezucht vanuit de coulissen)* Karlijn, waarom lig je niet stil?

KARLIJN: Sorry, ik lig niet lekker.

CAROLINE: Dat kan me niet schelen. Het is voor de concentratie van

Anneke belangrijk dat je stil ligt.

ANNEKE: Nou....

CAROLINE: *(gaat aan 1 stuk door, negeert Anneke)* Bovendien je kan tijdens de voorstelling ook niet bewegen als je even niet lekker ligt. Anneke, vanaf het begin!

ANNEKE: *(kijkt naar Karlijn)* Dacht je nou echt dat je had kunnen winnen? Dat je mij de baas had kunnen zijn. Dat ik naar je had geluisterd? Dat je mij om je kleine vette vingers had kunnen winden? Dat ik had toegegeven? Ik?! Ik die al die jaren voor moeder heeft gezorgd? *(kijkt bij de laatste zin naar het publiek)*

CAROLINE: Stop! *(gezucht vanuit de coulissen)* Je kijkt nu veel te lang naar Karlijn. Je moet veel eerder naar het publiek kijken.

ANNEKE: Ja maar, net zei je...

CAROLINE: Dat was een voorbeeld. Je moet wel je intuïtie als actrice volgen.

MONIQUE: *(in de coulissen tegen Ellen)* Dan moet je die wel hebben....

ELLEN: We waren al lang klaar geweest met die scène als ik die rol had gekregen

MONIQUE: Zelfs ik had het nog beter gedaan dan Anneke.

CAROLINE: Wat zeiden jullie daar?

ELLEN: Niks bijzonders.

MONIQUE: Als Ellen die rol had, waren we allang klaar geweest met deze scène.

CAROLINE: Commentaar, omdat mevrouw Ellen een keer niet de hoofdrol heeft?

ELLEN: Ik heb natuurlijk wel veel meer spelervaring dan Anneke.

CAROLINE: En dat betekent automatisch dat niemand anders de hoofdrol mag spelen?

ELLEN: Dat zeg ik niet, maar het duurt wel lang zo.

MONIQUE: Dat vind ik ook. Dit is al de tweede repetitieavond waarin we vooral met deze scène bezig zijn.

ELLEN: En dan ben je nu vooral met Anneke bezig, maar je zou ook wel eens wat tijd mogen besteden aan hoe Karlijn dood neervalt.

KARLIJN: Wat is daar mis mee?

MONIQUE: Gif, pats dood! Zo snel gaat dat toch niet?

KARLIJN: Ik doe mijn best hoor.

WALTER: Dat weet iedereen.

KARLIJN: Ik ben nog maar net begonnen.

WALTER: En daar houden we ook rekening mee.

KARLIJN: Door geen feedback te geven, maar wel achter mijn rug om commentaar?

WALTER: Ik geef geen commentaar en voor feedback moet je bij de regisseur zijn.

ELLEN: Die mag dan ook wel iets zeggen over jóúw sterfscène.

WALTER: Hoezo?

MONIQUE: Die rek je echt eindeloos lang.

ELLEN: Hij wordt elke repetitie langer.

MONIQUE: En zelf denk je dat hij elke keer leuker wordt.

ELLEN: Maar dat is dus niet zo.

WALTER: *(tegen Caroline)* Wat vind jij daarvan?

MONIQUE: Zij vindt alles leuk wat je doet, dat is geen maatstaf.

CAROLINE: Nou alles, ze hebben wel een beetje gelijk. Je bent behoorlijk aan het schmieren.

WALTER: Oh, en daar zeg je dan niks van.

CAROLINE: Ik ben er vanuit gegaan dat je dat zelf ook wel door hebt.

HANS: *(vanuit de coulissen)* Kunnen we nu eindelijk verder met de repetitie? Wij moeten morgen ook weer werken.

CAROLINE: Hans heeft gelijk. Het is al laat. Vijf minuten pauze en dan gaan we weer verder.

(Iedereen zucht. Monique en Ellen gaan roken, Anneke gaat weer naar de wc.)

SUZANNE: *(tegen Caroline)* Zullen wij anders...
(mijn aantekeningen doornemen)

CAROLINE: Suzanne, kan ik nog een kopje thee krijgen?
(Suzanne af om thee te halen.)

KARLIJN: Krijgt Anneke volgend jaar weer de hoofdrol?

CAROLINE: Hoezo? Wou jij in aanmerking komen soms?

KARLIJN: Ik bedoel...

CAROLINE: Ik hoop niet dat je het nu al hoog in je bol krijgt?

KARLIJN: Nee, ik bedoel...

CAROLINE: Je kan nog niks en je bent nog niks. Is dat duidelijk?

KARLIJN: Nee, ik bedoel vanwege al je kritiek op Anneke. Wordt het volgend jaar dan weer Ellen?

CAROLINE: Oh. Eh. Wat mij betreft geen van beiden. Anneke heb ik alleen maar de hoofdrol gegeven om Ellen enige bescheidenheid bij te brengen en daar heb ik behoorlijk spijt van. Maar die bescheidenheid is bij Ellen nog ver te zoeken, dus dat is volgend jaar ook nog geen optie. De enige die een beetje in aanmerking komt, is Walter.

WALTER: Dank je. Maar helaas ga jij niet meer over volgend jaar, toch? Jij zou toch ophouden met regisseren en Suzanne neemt het over toch?

CAROLINE: Ja, dat was wel het idee. Maar ik denk niet dat ik dat ga doen. Suzannes gebrek aan theateraal inzicht is echt schrijnend. Ik vind niet dat ik dat jullie kan aandoen.

WALTER: Weet Suzanne dat al?

CAROLINE: Nou, als ze een beetje zelfkennis heeft wel.

WALTER: Ik vind het in ieder geval fijn dat je nog een jaar blijft.

CAROLINE: Dat weet ik Walter.

(Suzanne komt op met de thee.)

CAROLINE: *(pakt de thee aan)* Ah eindelijk. *(tegen de rest)* We gaan weer beginnen.

(Anneke, Monique en Ellen komen ook weer op.)

CAROLINE: Ik wil nu nog even de familiescène doen, waar iedereen voor het eerst bij elkaar is.

ELLEN: We zouden nu toch de scène van Monique en mij doen?

CAROLINE: Nee, ik had gezegd de familiescène.

(Ellen wil haar mond open doen. De rest van de spelers schudt zijn/haar hoofd in de zin van 'niets zeggen'. Ellen sluit haar mond weer.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto